

توضیح بر تحریر تمجید از

آقای شهرام همایون

امیرفیض- حقوقدان

ایرانیاری پرسش کرده اند که مقصود وانگیزه تحریر تمجید و تجلیل اعلیحضرت از آقای شهرام همایون چیست تمجید است و یا انتقاد.

لایحه مزبور در مسیر انتقاد قرار نداشت، بلکه در جهت لزوم پایگاه عقیده و نقش آن در مبارزه علیه جمهوری اسلامی است، و دلایلی که ارائه شد شاهدهی بودند در احراز و اثبات اینکه تجلیل برخاسته از احساسات و تعریف از کارهای نمایشی نه تنها در فعالیت های سیاسی جای حضور مطلوبی راندارد بلکه بسیار هم زود گذر و فراموش شدنی است.

در توضیح لایحه مزبور برای انتفاع و تقاعد ایرانیار پرسش کننده محترم ناچارم در جهت تعاطی فکرو طرح موضوع این سوال رامطرح کنم که آیا ایرانیار محترم که ظاهرا باید از بینندگان برنامه های کانال اول آقای شهرام همایون باشد، میتوانند باتوجه به بصیرتی که امیدوارم در کار مبارزه و فلسفه آن داشته باشند هدایت بفرمایند که آقای شهرام همایون نسبت به حقانیت و مشروعیت رژیم سلطنتی ایران چه عقیده ای دارند؟

بنابراین فکرمیکنم شما هم بامن هم عقیده باشید که تجلیل متوجه آقای شهرام همایون تجلیل نظری و شخصی بوده نه یک تجلیل سیاسی. مبارزه بطور کلی نیاز به تشویق و تمجید که نیروی محرکه محسوب است، دارد و آن تشویق و تمجید برخاسته از اعتقاد است.

اگر قصد از تحریر انتقاد بود، بی تردید به مصاحبه ایشان در سال گذشته اشاره میشد به برنامه ای که در معیت نوریزاده با ارانه تصویری از شاهزاده (بقول آقای شهرام همایون) و مریم رجوی و کروی مشوق همبستگی آنان شده بود.

همچنین غافل نمی ماندم از گفتار ایشان که در پایان گفتارشان در برنامه تلویزیونی گفتند <ایشان (مقصود اعلیحضرت است) حضور دارند چکارشان کنیم سم بدهیمشان>

تشویق به معنای ایجاد شوق و تحرک در کار است. و در میدان مبارزه علیه جمهوری اسلامی نخستین کار حفظ سنگرهای اعتقادی است، و لنتر میگوید اگر مبارزه ای باتفکر آغاز شد نمیشود آنرا متوقف کرد.

آیا شما میتوانید سنگرهای اعتقادی مشخص را در کار (برنامه های آقای شهرام همایون) نشان دهید؟

میدانم خواهید گفت که تلویزیون آقای همایون مرتبا علیه جمهوری اسلامی تبلیغ میکند. بسیار خوب میکنند ولی بنابر آمار منتشره در سال، حدود ۴۰ میلیون کلمه از رسانه های گروهی خارج از کشور علیه

جمهوری اسلامی پخش میشود، ولی آیا از همان رسانه های گروهی کلمه ای در راه **حقانیت و تداوم رژیم سلطنت ایران** هم پخش میشود؟

البته این سخنها متوجه کسانی است که سلطنت طلب هستند و برای بازگشت قانون اساسی مشروطه در جایگاه **تداوم اجرائی** آن مبارزه میکنند نه برای کسانی که فاقد عقیده سیاسی هستند و میگویند جمهوری اسلامی برود هرچه آمد خوش آمد.

مخلصانه و در نهایت اطمینان عرض میشود که بخش عظیمی از رسانه ها و ایرانیان خارج از کشور در راه درست و پایدار متکی به حکمت و فلسفه مبارزه گام برداشته اند و متأسفانه فقط آن راه انحصاری را نگذاشته اند. **مال کرده ایم**

تمجید نادرست شریک است

تمجید که از اسباب پیشرفت و تقویت امور است اگر در جهت نادرست و در سطح تمجید نظری بکار گرفته شود نتیجه معکوس خواهد داشت و ایجاد شر، کم کاری، نا امیدي و حتی کینه ورزی میکند.

فرق عمده در تمجید سیاسی و تمجید شخصی این است که در تمجید اعتقادی و سیاسی گرچه بنظر میرسد که تمجید متوجه شخص بخصوصی شده است ولی چون گروهی عظیم هم عقیده تمجید شونده هستند لذا تشویق از آن همه آنهایی میشود که در **اعتقاد** شریکند، چنانکه هنگامیکه اعلیحضرت نظر مبارکشان را بر بغض و طرد کسانی مشخص از سلطنت طلبان ابراز داشتند، موج و اثرات کم لطفی ایشان همه سلطنت طلبان را آزرده ساخت (به مقالات عاق سلطنت طلبان رجوع شود) ^۱

در سال ۱۳۶۶ که اعلیحضرت تقدیرنامه ای برای سازمان نیروهای رهائی بخش آقای دیانی دادند و متن آن در لایحه قبلی منظور شده است، بسیاری از سلطنت طلبان رنجیدند و به سنگر نوشتند «برخی از نامه ها و گلایه های ایشان در همان سنگر هست»

حق هم با آنها بود چراکه در سال ۶۶ مبارزه شکل امروزی رانداشت و بودجه هنگفت آمریکا در میان نبود و در حقیقت هر که در میدان مبارزه بود مردان اعتقادی متکی به تداوم اجرائی قانون اساسی و حقانیت سلطنت بودند همانند آقای دیانی و این تبعیض اسباب سرخوردگی و برخی حرفهای بلاجواب هم پیش کشید.

برای جلوگیری از این توهامات است که شخصیت های سیاسی موثر مستقیماً در جهت تمجید از اشخاص قرار نمیگیرند، و تفویض مدال و پدل افتخارات بر اساس قانون و یا این نامه ها صورت میگیرد چنانکه در اصل ۴۸ متمم قانون اساسی مشروطیت این مهم پیش بینی شده است.

^۱ - <http://www.1400years.org/AmirFeyz/MolahezatdarGoftehRP-SaltanatVaTarafdard-AmirFeyz-14Jul2012.pdf> (عاق سلطنت طلبان) <http://www.1400years.org/AmirFeyz/TajziyehTahlilIRPTarafdard-AmirFeyzMay20-10.pdf>

نگرانی از چیست

جو حاکم بر فضای گفتمان ایرانیان خارج از کشور جو سیاسی است و هرچه هم که ایرانیان خود را از سیاست کنار بدانند این کنار کشی ها تغییری در جو حاکم بر فضای ذهن و فکرو روحیه و روان ایرانیان نمیگذارد.

بهمین دلیل، تجلیل شخصی و نظری از افراد، خاصه کسانی که در کار و فعالیت رسانه ای هستند، حمل بر تنفیذ و تائید روش و باورهای سیاسی تمجید شونده دارد، و چنین چیزی برای سلطنت طلبان نسبت به شخص اعلیحضرت که در مقام مسئولیت تصدی سلطنت شناخته میشوند قابل قبول نیست.

در کتاب «زمان انتخاب» اعلیحضرت که یک کتاب سیاسی شناخته میشود، اعلیحضرت از سازگارا و شخص دیگری که نامش را نتوانستم به خاطر بیاورم تمجید های غرائی فرموده اند و این بدان معناست که اعلیحضرت از میان سه میلیون ایرانی با عقیده و نظر و روش سازگارا موافق و آنرا برترین میدانند. آیا دشوار است که تالی فاسد تمجید اعلیحضرت را در کتابشان از سازگارا نادیده گرفت؟